

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนชายในคดีความผิดร้ายแรง” นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวโน้มการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนชายในความผิดร้ายแรง รวมทั้งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิด และแสวงหาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนชายในคดีร้ายแรง โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ดำเนินการศึกษาจากเอกสารและวิจัยภาคสนาม โดยศึกษาจากเด็กและเยาวชนชายที่กระทำผิดในคดีร้ายแรงซึ่งอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 87 คน และใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้จัดทำขึ้น และหาค่าร้อยละ (Percentage) ของข้อมูลทุกข้อ วิเคราะห์ข้อมูลด้านทัศนคติโดยการหาค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) หาค่ากระจายน้ำหนักร้อยของคำตอบ โดยหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) อีกทั้งยังศึกษาในเชิงคุณภาพ (Qualitative) ด้วยวิธีการศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study) โดยดำเนินการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนชายที่กระทำผิดในคดีร้ายแรงอย่างละเอียดเป็นรายบุคคล จำนวน 7 กรณีศึกษา

ซึ่งจากการศึกษาทำให้ทราบถึงแนวโน้มในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนชายในคดีความผิดร้ายแรงว่ามีแนวโน้มที่จะกระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายมากขึ้น และเมื่อนำข้อมูลฐานความผิดมาจำแนกออกเป็นการกระทำผิดในคดีความผิดร้ายแรง พบว่า เด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กระทำผิดประเภทโทรมหญิง รองลงมาคือ ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ซึ่งเป็นการยืนยันว่าสังคมกำลังประสบปัญหาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในลักษณะที่ใช้ความรุนแรง ในส่วนของทัศนคติของเด็กและเยาวชนต่อการกระทำผิด พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีร้ายแรงของกลุ่มตัวอย่างคือ มาตรการทางกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน ปัจจัยภายในด้านร่างกายและจิตใจ ความสัมพันธ์ในครอบครัว การคบหาสมาคมกับเพื่อน โรงเรียน และสื่อมวลชน

ข้อเสนอแนะจากผู้ศึกษา ครอบครัวต้องทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดู ปลูกฝังในสิ่งที่ถูกต้อง และให้ความรักความอบอุ่นแก่บุตรหลานอย่างเพียงพอ หน่วยงานทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนของไทยควรมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะตำรวจต้องสามารถติดตามจับกุมเยาวชนที่กระทำผิดได้ทันทีภายหลังมีการกระทำผิดเกิดขึ้น อัยการต้องเร่งไต่สวนข้อเท็จจริงและสั่งฟ้อง ศาลพิพากษาคดีได้เหมาะสมกับความผิดที่กระทำ หากผลการกระทำมีความเสียหายแก่สังคมมากก็ต้องลงโทษรุนแรง กรมพินิจและคุ้มครอง

เด็กและเยาวชน ควรมีการจัดให้เด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมได้เข้ารับการศึกษามากขึ้นอีกทั้งต้องมีนโยบายโดยเน้นระเบียบวินัย ปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม และปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนตระหนักในหน้าที่ความรับผิดชอบของตน ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด โดยมีความเข้าใจถึงสาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดส่วนใหญ่มาจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เพื่อให้ชุมชนได้ช่วยเหลือ ดักเตือนเด็กที่มีพฤติกรรมที่ล่อแหลมต่อการกระทำความผิด ให้ประพฤติภายใต้กรอบของกฎหมายและวัฒนธรรม และโรงเรียนต้องไม่ปฏิเสธที่จะแก้ไขเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดหรือช่วยให้แก่ชุมชนด้วยการไล่ออก แต่พร้อมที่จะเข้าใจ แก้ไข และให้โอกาส รวมทั้งสื่อมวลชนควรมีการควบคุมสื่อ เช่น ทีวีไอ สิ่งพิมพ์ และการนำเสนอภาพยนตร์หรือละครที่ไม่เหมาะสม และไม่ควรมีนำเสนอข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรงบ่อยครั้ง เพื่อป้องกันการนำเสนอสิ่งไม่อันควรต่อเด็กและเยาวชน